

РЕШЕНИЕ

№ 480

гр. Бургас , 13.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, IШ СЪСТАВ в публично заседание на
петнадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ж.З.М.
като разгледа докладваното от МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20212120202132 по описа за 2021
година

Производството е образувано след като е препратено по компетентност от Административен съд Бургас на БРС по повод жалба на „*****“ ЕООД, ЕИК **** против наказателно постановление № 29/05.02.2021г., издадено от Кмет на Община Созопол, с което за нарушение на чл. 61р, ал. 5 ЗМДТ на жалбоподателя е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 100 лева.

С жалбата се иска отмяна на НП като се намира, че е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения. Липсвало бащино име на издателя на НП, не била индивидуализирана длъжността на издателя, било изписано с черен химикал, а НП подписано със син. АУАН бил издаден на 05.02.2021г., а АНО била разгледана на 04.03.2021г. Не били посочени дата и място на нарушението. В АУАН не бил посочен свидетел, не била посочена длъжността на К. в пълнота. Моли за отмяна на НП. Отделно счита, че неправилно не е приложен чл. 28 ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител депозирана е молба от адв. И.Ф., с която представя пълномощно и доказателства за допустимост на жалбата, претендират се разноси в размер на 100 лева за адвокатско възнаграждение.

За Административнонаказващия орган, не се явява представител. Депозирано е писмено становище за неоснователност на жалбата.

Съдът приема, че жалбата е подадена в срок - НП е връчено на 11.03.2021г. като жалбата е подадена с п.к. от 18.03.2021г. същата е депозирана в срока по чл. 59 ЗАНН, срещу акт, който подлежи на обжалване и от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, намира следното:

Административно-наказателното производство е започнало със съставяне от св. К.К. –

старши инспектор на АУАН срещу **** ЕООД за това, че на 05.02.2021г. е подадена декларация по чл. 61р, ал. 5 от ЗМДТ за извършена туристическа дейност за обект находящ се в гр. Черноморец, к-с Г.Б. за ап. А56 на ет. 2 с номер на категоризация 6034 като декларацията била подадена след законоустановения срок 31.01.2021г.

АУАН е връчен на управителя на 05.02.2021г. като е вписано възражение, не е съгласна.

АНО е възприел констатациите и на 04.03.2021г. е издал обжалваното НП като е приел, че е налице нарушение на чл. 61р, ал. 5 ЗМДТ и е наложил имуществена санкция в размер на 100 лева.

Тези факти се установяват от събраните писмени и гласни доказателства и доказателствени средства.

Съгласно чл. 61р, ал. 5 ЗМДТ данъчно задължени лица, предлагащи нощувки подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Този съдебен състав не споделя изложените в жалбата съображения, че не е ясно индивидуализирано лицето издател на наказателното постановление, както и актосъставителя. В НП е посочена длъжността, която изпълнява лицето и това е кмет, като същият в достатъчна степен може да индивидуализира и без посочване на бащино име, ясен е издателят на наказателното постановление. Ясен е и съставителят на АУАН – старши инспектор като в АУАН е посочено в горен десен ъгъл Община Созопол като актосъставителят беше установен и се яви в съдебно заседание.

Не се споделя и съображението, че в една част било изписано името на издателя на НП с черен химикал, а подписа бил със син като в този ред на мисли една част от наказателното постановление е изписано с печатни букви, а в друга с ръкописен текст. С това обаче по никакъв начин не е засегнато правото на защита на жалбоподателя като се установява какво автора на НП, така и на АУАН.

Не се споделя възражението за липса на дата на извършване. Такава е посочена като краен срок, в който е следвало да се подаде декларация. Нарушението е довършено с изтичане на определения в закона срок, а това е дата различна от датата на откриване, т.е. на установяване на самото нарушение, която визира момента на субективното узнаване от страна на длъжностното лице-актосъставител за съответното адм. нарушение.

Споделя се от този състав, че е нарушена разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 3 ЗАНН, тъй като липсва посочено място на извършване на нарушението като не е посочено къде е следвало да се подаде декларацията.

Същественото нарушение според този съдебен състав е неизпълнението на изискването на чл. 42, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като в АУАН не е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. С това съществено се засяга правото на защита на привлеченото към АНО лице като същото следва да има възможност още в първия възможен момент да се защити. Липсата на посочена норма, която е нарушена води до липса на индивидуализация на нарушението и е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Нарушената разпоредба е посочена в НП – чл. 61р, ал. 5 ЗМДТ, но е нарушена нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН като отново не е посочено мястото на извършване на нарушението, както и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН. В наказателното постановление АНО не е посочил санкционната норма въз основа на която приема, че е извършено нарушението.

Разпоредбата на чл. 61р, ал. 5 ЗМДТ предписва правилото за поведение, което липсва посочено в АУАН, но е посочено в НП като тази норма не съдържа санкция за неизпълнение на това правило за поведение. Вероятно административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 127, ал. 1 ЗМДТ, която предвижда, че при неспазване на разпоредби по този закон извън случаите по чл. 123, 124 и 125, на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв. Дали това е така обаче може да се гадае и не следва да се извлича по тълкувателен път. Административнонаказателното производство е строго формално и АНО следва да е посочил всички признаци на нарушението от обективна и субективна страна, фактите, срещу които лицето следва да се защитава и АУАН и НП трябва стриктно да отговарят на изискванията на чл. 42 и ч. 57 ЗАНН. Предвид това, че не е посочено мястото на извършване на нарушението, както и санкционната норма, въз основа на която се ангажира отговорността на жалбоподателя за този съдебен състав са налице основания за отмяна на НП като незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора жалбоподателят има право на разноси като е заплатил възнаграждение за адвокат в размер на 100 лева, което следва да му се присъди.

Предвид гореизложеното и на основание и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 29/05.02.2021г., издадено от Кмет на Община Созопол, с което на „*****“ ЕООД, ЕИК **** за нарушение на чл. 61р, ал. 5 ЗМДТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 100 лева.

ОСЪЖДА Община Созопол да заплати на „*****“ ЕООД, ЕИК **** сумата в размер на 100 /сто/ лева за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____